

Clownen är cirkusens kärlekskälla

En clown sätter sig aldrig ner och dör.

En clown är smart, optimistisk och träffar publiken i hjärtat.

En clown skrattar med och inte åt, är aldrig cynisk. Och den luktar inte bensin...

Så beskriver Henry Bronett clownens uppgift som från clownbegränsningen representerade fulla knäppa gubbar på 1800-talet och udda klädda luffare, sedan tog till Chaplin över och gjorde vitsminkad improvisationskomik.

BORLÄNGE

Bilden av den lidande sorgsna clownen bakom masken är enligt Bronett en förlegad patetisk kliché.

– Det är klart att det måste finnas allvar bakom glädjen, annars är den inte äkta, säger Henry Bronett.

Karin Alder har inte någon döljande mask, hon gillar inte röda gumminäsor och använder sig gärna av soptunnor. Hon kommer från Schweiz och är Cirkus Skotts nya cirkusclown-

prinsessa. Hennes prins och pojkvän är tigertämjare på en cirkus i Tyskland och de träffades på en cirkusfestival.

– Men i kväll kommer han kanske hit, men utan sina tigrar, säger Karin Alder och ler med hela kroppen.

Sedan Karin Alder var sju år har hon vetat vad hon har velat, nämligen jobba på en cirkus. Förra året gick hon ut National Cirkus school i Montreal. Hon upptäcktes av Henry Bronett på



Kärleksfull clowninna. Cirkusclownprinsessan Karin Alder från Schweiz turnerar med Cirkus Skott. Men utan röd plastnäsa.

Cirkusprinsessan, världens enda festival för kvinnliga cirkusartister.

– Jag såg direkt att hon kunde förmedla kärlek till publiken och så kunde hon improvisera, säger Henry Bronett.

Nu är hon med på Cirkus Skotts

höstturné som sträcker sig in i november.

Karin Alder är akrobat och improviserar gärna. Ingen kväll är den andra lik när hon står på soptunnan.



Foto: Janne Eriksson

– Jag vill beröra, träffa publiken, få dem att skratta, att skrika, eller bara ge dem något att tänka på, säger Karin Alder.